

18 Ιανουαρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 869/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Τμηματικής — Παρατυπία — Από τη στιγμή που η Ε.Δ.Υ. αγνοεί παρατυπία της Τμηματικής Επιτροπής να συστήσει έξη υποψηφίους ως επικρατέστερους, το λάθος θεραπεύεται.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Το γεγονός ότι ο Διευθυντής του Τμήματος προβαίνει στις ίδιες συστάσεις που παράτυπα είχε προβεί και η Τμηματική επιτροπή με αυτόν Πρόεδρο, δεν τεκμηριώνει εκ των πραγμάτων δέσμευσή του, εφόσον οι απόψεις του συνάδουν και με το περιεχόμενο των φακέλων.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Η αρχαιότητα από μόνη της δεν συνιστά έκδηλη υπεροχή αν οι άλλοι υποψήφιοι υπερερούν σε άλλα προσόντα.

15 Με την παρούσα προσφυγή προσβλήθηκε απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη θέση Δασικού Λειτουργού στο Τμήμα Δασών από 1.8.1989.

20 Στην Έκθεση που η Τμηματική Επιτροπή απέστειλε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας εκτός από την κρίση ότι 90 από τους 119 υποψηφίους ήταν προσοντούχοι για προαγωγή και τη σύσταση για προαγωγή 18 από αυτούς (και στις δύο ομάδες περιλαμβάνονταν τόσο τα ενδιαφερόμενα μέρη όσο και ο αιτητής) εκφραζόταν και η άποψη ότι 6 από τους συστηθέντες (στους οποίους περιλαμβάνονταν μόνο τα ενδιαφερόμενα μέρη - όχι ο αιτητής) υπερερούσαν των υπολοίπων 12. Την τελευταία αυτή άποψη η Ε.Δ.Υ. την έκρινε ως παράτυπη, όταν εξέτασε την Έκθεση της Τμηματικής

25 Επιτροπής, και αποφάσισε να την αγνοήσει.

Στη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. για την τελική επιλογή των υποψηφίων κλήθηκε και παρέστη και ο αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Δασών, ο οποίος είχε προεδρεύσει και της Τμηματικής Επιτροπής. Στο αρχικό στάδιο της συνεδρίασης στο οποίο και μόνον ήταν παρών, ο Διευθυντής σύστησε για προαγωγή τα ίδια 5
έξι πρόσωπα που είχε κρίνει ως υπέρτερα και η Τμηματική Επιτροπή. Τα αυτά έξι πρόσωπα αφορούσε και η τελική επιλογή της Ε.Δ.Υ. Ο αιτητής προέβαλε ως νομικούς λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης:

I. Την υπέρβαση εξουσίας της Τμηματικής Επιτροπής όταν εξέφραζε άποψη υπέρ των 6 υποψηφίων, γεγονός που καθιστά ακυρώσιμη την τελική πράξη της Ε.Δ.Υ. 10

II. Ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Δασών δεσμευόταν από τις απόψεις που είχε εκφράσει νωρίτερα η Τμηματική Επιτροπή ως Πρόεδρος της και κατά συνέπεια οι συστάσεις του προς την Ε.Δ.Υ. δεν ήταν οι προνοούμενες από τον Νόμο και κακώς λήφθηκαν υπόψη. 15

III. Εφόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής είχαν την ίδια σχεδόν βαθμολογία και προσόντα και διορίστηκαν στη θέση Βοηθού Δασικού Λειτουργού όλοι στις 15 Μαρτίου 1982, η αρχαιότητα του αιτητή από το διορισμό του στην προηγούμενη θέση δασονόμου την 1η Δεκεμβρίου 1965, έναντι των ενδιαφερομένων μερών που διορίστηκαν στην ίδια θέση την 1η Μαρτίου 1967, έπρεπε να είχε υπεριοχύσει. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 25

1. Από τη στιγμή που η Ε.Δ.Υ. εντόπισε την υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του άρθρου 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 εκ μέρους της Τμηματικής επιτροπής και αγνόησε τις απόψεις της για τους 6 υποψηφίους, το λάθος έχει θεραπευθεί και δεν υπάρχει καμία ένδειξη επηρεασμού της Ε.Δ.Υ. από αυτό κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της. 30

2. Ο ισχυρισμός ότι ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Δασών ήταν εκ των πραγμάτων δεσμευμένος να εκφράσει ενώπιον της Ε.Δ.Υ. την ίδια άποψη που η Τμηματική Επιτροπή είχε νωρίτερα εκφράσει, δεν ευσταθεί. Όταν εμφανίστηκε ενώπιον της Ε.Δ.Υ., ο Διευθυντής δεν αντιπροσώπευε την Τμηματική Επιτροπή. Εμφανίστηκε για να εκφράσει τις απόψεις του και να βοηθήσει την Ε.Δ.Υ. υπό την ιδιότητά του του Διευθυντή του Τμήματος συμμορφούμενος προς ρητή επί του προκειμένου νομοθετική πρόνοια. 35
Εφόσον δε οι απόψεις του συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, είναι απόψεις καθόλα έγκυρες και ορθά λήφθηκαν υπόψη μαζί με όλα τα άλλα σχετικά στοιχεία. 40

3. Η θέση του αιτητή ότι με βάση τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις

5 έχει την ίδια αξία με τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν ευσταθεί. αντίθετα υστερεί έναντι και των τριών ενδιαφερομένων μερών. Υστερεί επίσης σε σύγκριση με ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη και ως προς τα προσόντα. Αναφορικά με την αρχαιότητα, προηγείται μεν ο αιτητής των τριών ενδιαφερομένων μερών, αλλά με βάση την προηγούμενη θέση, η δε διάρκεια της υπεροχής δεν είναι μακρά. Η υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα κάτω από τις παρούσες περιστάσεις δεν έχει οποιαδήποτε ουσιαστική βαρύτητα. Ακόμα και χωρίς τη σύσταση του Διευθυντή η οποία αποτελεί ένα ουσιαστικό στοιχείο υπέρ των ενδιαφερομένων μερών, προκύπτει από την πιο πάνω σύγκριση ότι ο αιτητής όχι μόνο την αναγκαία έκδηλη υπεροχή δεν έχει έναντι των ενδιαφερομένων μερών αλλά δεν έχει οποιαδήποτε υπεροχή. (Η προσβαλλόμενη απόφαση της Ε.Δ.Υ. λήφθηκε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειάς της και ήταν λογικά επικτή αν όχι η μόνη ενδεδειγμένη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χριστοφόρου και άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές αρ. 266/88 και 309/88 ημερ. 26.5.90).

20 Καϊτάνη και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 286/88, 320/88, 367/88 και 881/88 ημερ. 12.4.90).

Χατζηϊωσήφ ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή αρ. 218/79 ημερ. 18.5.90).

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Δασικού Λειτουργού, Τμήμα Δασών αντί του αιτητή.

Μ. Κιτρομηλίδης, για τον αιτητή.

30 *Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

35 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Την 1η Σεπτεμβρίου 1989 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας η προαγωγή από την ΕΔΥ των Ενδιαφερομένων Μερών Μιχαήλ Επι-

σκοπίδη, Άγγελου Αριστοδήμου και Δημοσθένη Ιακώβου στη μόνιμη θέση Δασικού Λειτουργού, Τμήμα Δασών, από 1/8/1989. Εναντίον της προαγωγής αυτής στρέφεται η παρούσα προσφυγή του Αιτητή η οποία βασίζεται στα πιο κάτω νομικά σημεία:

5

"1. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν καθ' υπέρβασιν και ή κατάχρησιν εξουσίας.

2. Οι καθ' ων η αίτησις παρεγνώρισαν την αρχαιότητα, την ικανότητα και την αξία του Αιτητού και παρέλειψαν να επιλέξουν τον καταλληλότερο.

10

3. Η προπαρασκευαστική πράξη δια την επιλογή του καταλληλότερου διά προαγωγή πάσχει νομικά με αποτέλεσμα η όλη διοικητική πράξη να είναι νομικά εσφαλμένη και ελαττωματική.

4. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις είναι αναιτιολόγητος και ή στηρίζεται επί ασαφούς και αορίστου αιτιολογίας."

15

Η επίδικη θέση Δασικού Λειτουργού είναι θέση προαγωγής. Για την πλήρωση 6 τέτοιων κενών θέσεων υπήρχαν 119 υποψήφιοι που κατείχαν την αμέσως προηγούμενη θέση του Βοηθού Δασικού Λειτουργού, περιλαμβανομένων των Ενδιαφερομένων Μερών και του Αιτητή. Συστάθηκε η Τμηματική Επιτροπή με πρόεδρο τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Δασών, η οποία συνήλθε και επιλήφθηκε του έργου της στις 7 Μαρτίου 1989. Με την Εκθεση που συνέταξε και απέστειλε στην ΕΔΥ στις 8 Μαρτίου 1989, η Τμηματική Επιτροπή-

20

25

(α) έκρινε ότι 90 από τους υποψηφίους, περιλαμβανομένων των Ενδιαφερομένων Μερών και του Αιτητή, κατείχαν τα απαιτούμενα από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντα για προαγωγή στις 6 επίδικες κενές θέσεις.

30

(β) αξιολόγησε τους 90 αυτούς υποψηφίους με βάση τα καθιερωμένα τρία κριτήρια, χωρίς γραπτή ή προφο-

ρική εξέταση, και σύστησε για προαγωγή 18 από αυτούς. Στους συστηθέντες, των οποίων τα ονόματα δίδονται με αλφαβητική σειρά, περιλαμβάνονται τόσο τα Ενδιαφερόμενα Μέρη όσο και ο Αιτητής.

5 (γ) εξέφρασε την άποψη ότι 6 από τους 18 πιο πάνω συστηθέντες υποψηφίους υπερτερούν των υπολοίπων 12. Ανάμεσα στους 6 υπέρτερους υποψηφίους περιλαμβάνονται τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, όχι όμως ο Αιτητής.

10 Στις 6 Ιουλίου 1989 η ΕΔΥ εξέτασε την Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, εντόπισε την εκφρασθείσα άποψη της ότι 6 από τους 18 υποψηφίους που σύστησε ήταν υπέρτεροι των υπολοίπων 12, έκρινε την άποψη αυτή ως παράτυπη και αποφάσισε να την αγνοήσει. Περαιτέρω η ΕΔΥ, αφού έλαβε υπόψη της τα ενώπιόν της στοιχεία,
15 αποφάσισε να εξετάσει το θέμα της πλήρωσης των 6 κενών θέσεων σε ημερομηνία που θα οριστεί αργότερα και στη συνεδρίαση να κληθεί να παραστεί και ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Δασών.

20 Η τελική επιλογή των υποψηφίων έγινε από την ΕΔΥ στις 11 Ιουλίου 1989. Κατ' αρχή ο αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος Δασών κ. Παιονίδης ανέφερε στην ΕΔΥ ότι με βάση το σύνολο των καθιερωμένων τριών κριτηρίων θεωρεί τα Ενδιαφερόμενα Μέρη και τρεις άλλους υποψηφίους (όχι τον Αιτητή) ως τους καταλληλότερους
25 και τους συστήνει για προαγωγή. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι 6 αυτοί υποψήφιοι είναι τα ίδια πρόσωπα για τα οποία η Τμηματική Επιτροπή είχε εκφράσει στην Έκθεσή της την άποψη ότι είναι υπέρτεροι ανάμεσα στους 18 υποψηφίους που είχε συστήσει για προαγωγή. Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε και η ΕΔΥ προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

35 Η ΕΔΥ εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων. Αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαστικά στοιχεία, περιλαμβανομένων των πορισμάτων της Τμημα-

τικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή, η ΕΔΥ έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι 6 από τους υποψηφίους (εκείνοι που είχε συστήσει ο Διευθυντής), στους οποίους περιλαμβάνονται τα Ενδιαφερόμενα Μέρη και τρία άλλα πρόσωπα εναντίον των οποίων δεν στρέφεται η παρούσα προσφυγή, υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στις αντίστοιχες 6 κενές μόνιμες (Τακτ. Προϊστ.) θέσεις Δασικού Λειτουργού, Τμήμα Δασών, από 1/8/1989. 5 10

Με τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του Αιτητή οι 4 νομικοί λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης που αναφέρονται στην Αίτηση περιορίστηκαν σε τρεις βασικούς λόγους που μπορούν να συνοψισθούν ως εξής: 15

1. Η υπέρβαση εξουσίας της Τμηματικής Επιτροπής, που έλαβε χώρα όταν παράτυπα και παράνομα εξέφρασε στην ΕΔΥ την άποψη ότι 6 από τους 18 υποψήφιους που σύστησε ήταν υπέρτεροι των υπόλοιπων 12, καθιστά ακυρώσιμη την τελική πράξη της ΕΔΥ. 20

2. Όταν ο κ. Παιονίδης που προήδρευσε της Τμηματικής Επιτροπής εξέφρασε απόψεις αναφορικά με τους υποψηφίους ενώπιον της ΕΔΥ στις 11 Ιουλίου 1989, υπό την ιδιότητα του ως Διευθυντή του Τμήματος, ήταν εκ των πραγμάτων δεσμευμένος από τις απόψεις που είχε νωρίτερα εκφράσει η Τμηματική Επιτροπή. Επομένως, οι συστάσεις του που η ΕΔΥ έλαβε υπόψη στην επιλογή των κατάλληλων υποψηφίων, δεν ήταν οι προνοούμενες από το Νόμο συστάσεις και κακώς λήφθηκαν υπόψη και επηρέασαν την κρίση της ΕΔΥ. Αποτέλεσμα της παρανομίας αυτής ήταν ότι ο κ. Παιονίδης και όχι η ΕΔΥ έχει ουσιαστικά επιλέξει τα Ενδιαφερόμενα Μέρη για προαγωγή. 25 30

3. Εφόσο τα Ενδιαφερόμενα Μέρη και ο Αιτητής είχαν την ίδια σχεδόν βαθμολογία και προσόντα και διορίστηκαν στη θέση Βοηθού Δασικού Λειτουργού όλοι στις 15 Μαρτίου 1982, η αρχαιότητα του Αιτητή από το διορισμό 35

του στην προηγούμενη θέση δασονόμου την 1η Δεκεμβρίου 1965, έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών που διορίστηκαν στην ίδια θέση την 1η Μαρτίου 1967, έπρεπε να είχε υπεριοχύσει.

5 Θα εξετάσω τους πιο πάνω τρεις λόγους με τη σειρά που τους έχω αναφέρει. Θα πρέπει να προσθέσω στο σημείο αυτό ότι κανένα από τα Ενδιαφερόμενα Μέρη δεν έχει λάβει μέρος στη διαδικασία της παρούσας προσφυγής.

10 *Λόγος αρ. 1:* Η ορθή θέση είναι ότι η Τμηματική Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις πέραν εκείνων που ρητά της αναγνωρίζει το άρθρο 36 των

15 *Επομένως, ορθά διαπίστωσε η ΕΔΥ κατά την εξέταση της Έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής ότι η τελευταία ενήργησε με τρόπο που δεν ήταν ο ενδεδειγμένος όταν προχώρησε στην ονομασία 6 υποψηφίων που, κατά την άποψη*

20 *της υπερερούσαν έναντι των υπολοίπων 12 υποψηφίων που είχε συστήσει για προαγωγή. Από τη στιγμή όμως που η ΕΔΥ εντόπισε την υπέρβαση και αγνόησε τις απόψεις της Τμηματικής Επιτροπής για τους 6 υποψηφίους, το λάθος έχει θεραπευθεί. Δεν υπάρχει τίποτε που να δείχνει*

25 *από τις απόψεις τις οποίες η Τμηματική Επιτροπή είχε αντικανονικά περιλάβει στην Έκθεσή της. Στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης εφαρμόζεται πλήρως το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Στυλιανίδη στην υπόθεση Ανδρέας Χριστοφόρου και άλλος ν. Δημο-*

30 *κρατίας*, το οποίο υιοθετώ:*

35 "Οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή παρατυπία από την Τμηματική θεραπεύθηκε πλήρως από την απόφαση της Επιτροπής και έτσι δεν παράμεινε άκυρη ενδιαίμεση πράξη που να επηρεάζει τη νομιμότητα της τελικής απόφασης".

* (Προσφυγές Αρ. 266/89, 309/88 ημερ. 26.5.90).

Λόγος αρ. 2: Όπως φαίνεται από το συνημμένο στην Ένσταση πρακτικό των εργασιών της Τμηματικής Επιτροπής, η απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής, περιλαμβανομένης της άποψης που είχε εκφράσει αναφορικά με την υπεροχή των 6 υποψηφίων, ήταν ομόφωνη. Από αυτό συνάγεται ότι ο κ. Παιονίδης, κάτω από την προεδρία του οποίου ενήργησε η Τμηματική Επιτροπή, είχε ήδη σχηματίσει την άποψη ότι οι 6 υποψήφιοι περιλαμβανομένων των Ενδιαφερομένων Μερών, όχι όμως του Αιτητή, υπερείχαν όλων των άλλων και ήταν οι καταλληλότεροι για προαγωγή στις 6 κενές θέσεις. Ήταν δικαίωμά του να έχει την άποψη αυτή. Εκεί που έσφαλε μαζί με τα άλλα μέλη της Τμηματικής Επιτροπής ήταν ο χρόνος που εξέφρασε την άποψη εκείνη και η ιδιότητα κάτω από την οποία την εξέφρασε.

Διαφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του Αιτητή ότι από μόνο του το γεγονός ότι ο κ. Παιονίδης εξέφρασε πρόωρα την άποψη του για τους 6 υποψηφίους ως Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, καθιστά την άποψη που μεταγενέστερα εξέφρασε στην ΕΔΥ ως Διευθυντής του Τμήματος είτε παράνομη είτε παράτυπη για οποιοδήποτε λόγο. Ο ισχυρισμός ότι ο κ. Παιονίδης ήταν εκ των πραγμάτων δεσμευμένος να εκφράσει ενώπιον της ΕΔΥ ως Διευθυντής την ίδια άποψη που η Τμηματική Επιτροπή είχε νωρίτερα εκφράσει, δεν ευσταθεί. Όταν εμφανίστηκε ενώπιον της ΕΔΥ στις 11 Ιουλίου 1989, ο κ. Παιονίδης δεν αντιπροσώπευε την Τμηματική Επιτροπή. Εμφανίστηκε για να εκφράσει τις απόψεις του και να βοηθήσει την ΕΔΥ υπό την ιδιότητα του Διευθυντή του Τμήματος συμμορφούμενος προς ρητή επί του προκειμένου νομοθετική πρόνοια. Εφόσο δε οι απόψεις για τους υποψηφίους που έχει εκφράσει στις 11 Ιουλίου 1989 συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, είναι απόψεις καθόλα έγκυρες και ορθά λήφθηκαν υπόψη και συνεκτιμήθηκαν από την ΕΔΥ μαζί με όλα τα άλλα σχετικά στοιχεία που βρισκόνταν ενώπιόν της.

Λόγος αρ. 3: Η θέση του Αιτητή ότι με βάση τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, έχει την ίδια αξία με τα Ενδιαφερό-

5 μενα Μέρη δεν ευσταθεί. Στην πραγματικότητα, ενώ τα
Ενδιαφερόμενα Μέρη Αγγελος Αριστοδήμου και Δημοσθέ-
νης Ιακώβου αξιολογούνται στις Εμπιστευτικές τους Εκ-
θέσεις ως εξαιρετοι κατά τα τελευταία πέντε χρόνια, και
10 ενώ το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μιχαήλ Επισκοπίδης αξιο-
λογείται ως εξαιρετος στα τρία τελευταία χρόνια και Λίαν
Καλός στα αμέσως προηγούμενα 2 χρόνια, ο Αιτητής
αξιολογείται ως εξαιρετος μόνο στα δύο τελευταία χρόνια
και ως Λίαν Καλός στα αμέσως προηγούμενα τρία χρό-
νια.

Αναφορικά με τα προσόντα, ο Αιτητής έχει τα ίδια
προσόντα με τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Αριστοδήμου και
Ιακώβου υστερεί όμως σε σύγκριση με το Ενδιαφερόμενο
Μέρος Επισκοπίδη.

15 Αναφορικά με την αρχαιότητα προηγείται μεν ο Αιτη-
τής των τριών Ενδιαφερομένων Μερών, αλλά με βάση την
προηγούμενη θέση, η δε διάρκεια της υπεροχής δεν είναι
μακρά. Η υπεροχή του Αιτητή σε αρχαιότητα κάτω από
20 τις παρούσες περιστάσεις δεν έχει οποιαδήποτε ουσιαστι-
κή βαρύτητα. Σχετικές επί του προκειμένου είναι οι απο-
φάσεις στις υποθέσεις *Καϊτάνη και άλλοι ν. Δημοκρα-
τίας** και *Χατζηϊωσήφ ν. Δημοκρατίας*** τις οποίες
υιοθετώ.

25 Ακόμα και χωρίς τη σύσταση του Διευθυντή η οποία
αποτελεί ένα ουσιαστικό στοιχείο υπέρ των Ενδιαφερομέ-
νων Μερών, προκύπτει από την πιο πάνω σύγκριση ότι ο
Αιτητής όχι μόνο την αναγκαία έκδηλη υπεροχή δεν έχει
έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών αλλά δεν έχει οποια-
30 δήποτε υπεροχή. Η προσβαλλόμενη απόφαση της ΕΔΥ λή-
φθηκε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας και

* Προσφυγές αρ. 286/88, 320/88, 367/88 και 881/88 στις οποίες η από-
φαση που δόθηκε στις 12/4/1990 δε δημοσιεύτηκε ακόμα.

35 ** Προσφυγή αρ. 218/79 στην οποία η απόφαση που δόθηκε στις
18/5/90, δε δημοσιεύτηκε ακόμα.

ήταν λογικά εφικτή αν όχι η μόνη ενδεδειγμένη.

Η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.